



วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2567

Received: 06/02/2024, Revised: 15/03/2024, Accepted: 27/03/2024

แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

ศิวพงษ์ อ้อพงษ์*, นันทิชา โชติพิทยานนท์, พิมพ์นา ศรีบุญยพรรัฐ

สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: sivaphong.or@ssru.ac.th*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ 2) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ 3) เสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากล เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้เกณฑ์ไม่น้อยกว่า 20 เท่า จากตัวแปรสังเกตของวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ได้ 460 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ อธิการบดี รองอธิการบดี ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้ 20 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การวิเคราะห์แบบจำลองโมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า ตัวชี้วัดการเข้ากันได้ดีของข้อมูลเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด มีค่า Chi-square = 399.586, df = 211, GFI = .929, AGFI = .908, CFI = .961, RESEA = .044, RMR = .008 สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยรวมมากที่สุด คือภาวะผู้นำผู้บริหาร ธรรมชาติภายในสถาบันอุดมศึกษา การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดการองค์การสมัยใหม่ มีค่าที่ 0.84, 0.73, 0.48 และ 0.30 ตามลำดับ 3) ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ควรให้ความสำคัญภาวะผู้นำผู้บริหารที่ต้องมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล มีทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในภายนอก ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ควรมีนโยบายแลกเปลี่ยนทางวิชาการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาแบบ อินเตอร์เนชั่นแนล อะโบรด์ และ อินเตอร์เนชั่นแนล แอท โฮม ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติควรส่งเสริมพัฒนาทักษะภาวะผู้นำด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การบริหารงานวิชาการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏ, สากล



วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2567

Received: 06/02/2024, Revised: 15/03/2024, Accepted: 27/03/2024

Guidelines for Development of Effectiveness Academic Administration to International of Rajabhat University Rattanakosin Group

Sivaphong Orpong*, Natnicha Chotpittayanon, Pimchana Sriboonyaponrat

Doctor of Philosophy Development Administration, Graduate college, Suan Sunandha Rajabhat University

E-mail: sivaphong.or@ssru.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

The objectives of this research were to study: 1) the level of effectiveness in academic affairs administration towards the international level of Rajabhat Universities in Rattanakosin Group, 2) the causal factors influencing the effectiveness in academic affairs administration 3) propose development strategies for improving the effectiveness in academic affairs administration. This was a mixed methods research. The sample group of the quantitative research consisted of specifically professors. The sample group was selected with a criterion of at least 20 times the observed variable of using statistical analysis of structural equation models a total of 460 individuals. Data were collected through surveys and analyzed using frequency, percentage averages, standard deviation and structural equation modeling. For the qualitative research, important data providers included top-level executives and deputy executives. A targeted sample group of 20 individuals, and data were collected through in-depth interviews and analyzed by content analysis. The research findings revealed that 1) the overall effectiveness level of academic affairs administration at Rajabhat Universities in Rattanakosin Group was high. 2) the structural equation modeling analysis, the measure of data compatibility conformed to the predefined criteria, with a Chi-square = 399.586, $df = 211$, $GFI = .929$, $AGFI = .908$, $CFI = .961$, $RESEA = .044$, $RMR = .008$ was consistent with the empirical data. The variables that had the greatest overall influence were executives leadership, good governance in higher education institutions, information technology management, and modern organizational management, with values of 0.84, 0.73, 0.48, and 0.30, respectively. 3) It should emphasize the qualities of leaders and managers with a vision for change and knowledge in digital technology and communication skills. In terms of policy, there should be an academic exchange International Abroad and International at Home. In practical terms, it was to promote the continuous leadership communication skills in the English language.

Keywords: Effectiveness, Academic Administration, Rajabhat University, International



บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญของคนในชาติ ประเทศชาติจะพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าได้นั้น คนในประเทศต้องได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพและทั่วถึง จึงเป็นหน้าที่หลักสถาบันอุดมศึกษาในการทำหน้าที่สร้างองค์ความรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ แต่จากข้อมูล UNESCO ปี พ.ศ. 2556 – 2562 พบว่า ประเทศไทยลงทุนงบประมาณด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นอันดับที่ 37 ของโลก จาก 183 ของประเทศ ซึ่งถือว่าใช้งบประมาณค่อนข้างสูง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับกลับพบว่าอยู่ในระดับน้อย บัณฑิตที่จบใหม่ยังไม่มีอาชีพ และงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้สถาบันอุดมศึกษาในแต่ละแห่งมีจำกัด ทำให้การศึกษาของประเทศไทยยังคงย่ำอยู่กับที่ ประกอบกับปัจจุบันโลกของเรามาถึงยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงที่มีความเจริญทางก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่การแข่งขันระหว่างองค์กร ซึ่งจากผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงปัจจัยภายนอกที่เกิดขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจปี 2565 พบว่า ความก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษา (วัชชัย พงษ์สนาม, 2564) ดังนั้น การจะยกระดับสถาบันอุดมศึกษาให้เทียบเคียงในระดับสากลที่มีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นต้อง ทบทวนบทบาทหน้าที่ของตนเองและทราบถึงปัญหาที่มีปัจจัยภายนอกหรือภายในอะไรบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา โดยเริ่มจากความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของหน้าที่และผลลัพธ์ที่ได้จากการบริหารงานในพันธกิจ ทั้ง 4 ด้าน (รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร, 2560) โดยเฉพาะในด้านการวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยที่ถือเป็นแหล่งการเริ่มต้นของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญต่อการนำไปใช้แก้ไขปัญหาในการพัฒนาประเทศ ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (2562) กล่าวว่า พันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ การเป็นมหาวิทยาลัยที่พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ด้วยการผลิตผลงานวิจัยเพื่อนำมาใช้แก้ไขปัญหาให้แก่คนในชุมชน แต่จากผลการดำเนินงาน 10 ปีย้อนหลังที่ผ่านมา พบว่างานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ยังไม่สอดคล้องตรงกับความต้องการแก้ไขปัญหาของคนในชุมชนท้องถิ่นเท่าที่ควร เนื่องมาจากนักวิจัยรุ่นใหม่ ยังไม่มีประสบการณ์ในการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย ขาดกรอบแนวคิด (Concept) ในการทำวิจัยในสาขาที่ศึกษาอย่างจำกัดอยู่ในวงแคบ ในขณะที่นักวิจัยรุ่นเก่ามักไม่ค่อยให้ความสำคัญของการทำวิจัย รวมถึงปัญหาจากการขอทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากหน่วยงานภาครัฐ (सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล และสมยศ อวเกียรติ, 2559) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยราชภัฏขาดกลยุทธ์ในการส่งเสริมการประสานความร่วมมือทางเครือข่ายการวิจัยกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชิงพหุภาคี งานวิจัยไม่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการขอทุนวิจัยสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น วช. สกว. สกอ. และจากหน่วยงานภาคเอกชน เป็นต้น (ปนิดา เนื่องพะยอม, 2560) ในขณะเดียวกันการจัดระบบการศึกษาสมัยใหม่ที่ศึกษาถึงระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในระดับหลักสูตร (AUN-QA) ในต่างประเทศเริ่มมีการนำมาปรับใช้ในการบริหารงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงประเทศไทยก็เช่นกัน (กัญญาดา อนุวงศ์ และอาจริ ศุภสุธิกุล, 2561) โดยมีหลักการสำคัญคือหลักด้านการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน หรือ Outcome-Based Education (OBE) เพื่อยกระดับการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของตลาดแรงงาน มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและความร่วมมือระหว่างประเทศ (Kristine Joy S. Simpao., 2021) นอกจากนี้ การจัดอันดับมหาวิทยาลัยราชภัฏจากเว็บไซต์ Thailand Education Ranking (TER) ของสถาบันจัดอันดับด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยสากล ในปี 2023 ซึ่งเป็นการจัดอันดับโดยพิจารณาจากจำนวนนักศึกษา และความคิดเห็นของประชาชนที่อยากเข้าศึกษาต่อมากที่สุด พบว่า 10 อันดับ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีนักเรียนอยากเข้าศึกษาต่อมากที่สุด นั้นคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้อันดับที่ 1 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้อันดับที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ได้อันดับที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ได้อันดับที่ 10 (สถาบันจัดอันดับด้านการศึกษา, 2566) และจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ในปี 2566 พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ที่มีจำนวนบุคลากรสายวิชาการมากที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ตามลำดับรายละเอียดดังตารางที่ 1



วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2567

Received: 06/02/2024, Revised: 15/03/2024, Accepted: 27/03/2024

ตารางที่ 1 จำนวนบุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์	จำนวนประชากรทั้งหมด (คน)
	อาจารย์
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	999
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	348
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	418
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	250
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	552
รวม	2,567

ที่มา : ข้อมูลจาก สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (2566)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัจจัยและปัญหาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์สู่ระดับสากล ทว่าหากเทียบกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศไทยอื่น ๆ และมหาวิทยาลัยต่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แล้วยังพบว่าระดับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์นั้นยังห่างชั้นพอสมควร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ รวมถึงต่อยอดเพื่อขยายระดับการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ การจัดการองค์การสมัยใหม่ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ ที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้เกณฑ์ไม่น้อยกว่า 20 เท่า ของตัวแปรสังเกต (Hair, Hult, Ringle & Sarstedt, 2014) ตามเทคนิคการใช้สถิติวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ซึ่งมีจำนวนตัวแปรทั้งหมด 28 ตัวแปร คำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ จำนวน 460 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ซึ่งทำการสุ่มโดยการกำหนดสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) จากมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวนทั้งสิ้น 5 แห่ง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 1 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยระดับสูง จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป นำมาใช้งานในแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach's เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม กำหนดค่าระดับที่มากกว่า 0.70 ขึ้นไป โดยได้ค่า Reliability อยู่ที่ .948 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง



วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2567

Received: 06/02/2024, Revised: 15/03/2024, Accepted: 27/03/2024

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ (n=460)

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์	จำนวนบุคลากรสายวิชาการ ตำแหน่ง อาจารย์ (คน)	
	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	999	179
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	348	62
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	418	75
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	250	45
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	552	99
รวม	2,567	460

ที่มา : ข้อมูลจาก สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (2566)

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารระดับ อธิการบดี และรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling technique) ได้จำนวน 20 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (in – depth Interview) ซึ่งเป็นลักษณะของคำถามปลายเปิด (Open ended questionnaire) แบบกึ่งโครงสร้าง (semi – structured Interview) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณานำเสนอข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มาบูรณาการเพื่อสนับสนุนผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิจัย แล้วจึงนำมาสรุปผล

ผลการวิจัย

จากการศึกษาตามวัตถุประสงค์สามารถอธิบายผลการวิจัยในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ การจัดการองค์การสมัยใหม่ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ธรรมเนียมปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับตัวแปร

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์	4.31	0.64	มาก
การผลิตบัณฑิต	4.34	0.66	มาก
คุณภาพงานวิจัย	4.27	0.67	มาก
การให้บริการวิชาการแก่สังคม	4.34	0.65	มาก
การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	4.31	0.69	มาก
การจัดการองค์การสมัยใหม่	4.29	0.68	มาก
โครงสร้างองค์การ	4.27	0.68	มาก
นโยบาย กลยุทธ์และเป้าหมาย	4.28	0.68	มาก
ค่านิยมและวัฒนธรรม	4.32	0.67	มาก
การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.35	0.66	มาก
การจัดการเรียนการสอน	4.43	0.62	มาก
การจัดการเทคโนโลยีและฐานข้อมูล	4.33	0.66	มาก
การใช้สื่อและอุปกรณ์	4.28	0.68	มาก
ธรรมเนียมปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา	4.28	0.69	มาก
หลักนิติธรรม	4.29	0.69	มาก
หลักคุณธรรม	4.26	0.70	มาก
หลักความโปร่งใส	4.32	0.69	มาก
หลักความมีส่วนร่วม	4.23	0.72	มาก
หลักความรับผิดชอบ	4.30	0.68	มาก
หลักประสิทธิภาพ	4.31	0.68	มาก
หลักประสิทธิผล	4.30	0.68	มาก



ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักการตอบสนอง	4.27	0.68	มาก
หลักการกระจายอำนาจ	4.25	0.72	มาก
หลักความเสมอภาค	4.26	0.70	มาก
ภาวะผู้นำผู้บริหาร	4.40	0.68	มาก
วิสัยทัศน์	4.38	0.69	มาก
ความสามารถในการสื่อสาร	4.51	0.66	มากที่สุด
การเสริมพลัง	4.31	0.71	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับตัวแปร อธิบายในแต่ละด้านได้ดังนี้

1.1 ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.31$ ค่า S.D. = 0.64 และทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน โดยด้านการผลิตบัณฑิต มีค่า $\bar{X} = 4.34$ ค่า S.D. = 0.66 ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีค่า $\bar{X} = 4.34$ ค่า S.D. = 0.66 รองลงมาคือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีค่า $\bar{X} = 4.31$ ค่า S.D. = 0.59 และด้านคุณภาพงานวิจัย มีค่า $\bar{X} = 4.27$ ค่า S.D. = 0.67 ตามลำดับ

1.2 ระดับการจัดการองค์การสมัยใหม่ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.29$ ค่า S.D. = 0.68 และทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านค่านิยมและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด $\bar{X} = 4.32$ ค่า S.D. = 0.67 รองลงมาคือ ด้านนโยบาย กลยุทธ์และเป้าหมาย มีค่า $\bar{X} = 4.28$ ค่า S.D. = 0.68 และด้านโครงสร้างองค์การ มีค่า $\bar{X} = 4.27$ ค่า S.D. = 0.68 ตามลำดับ

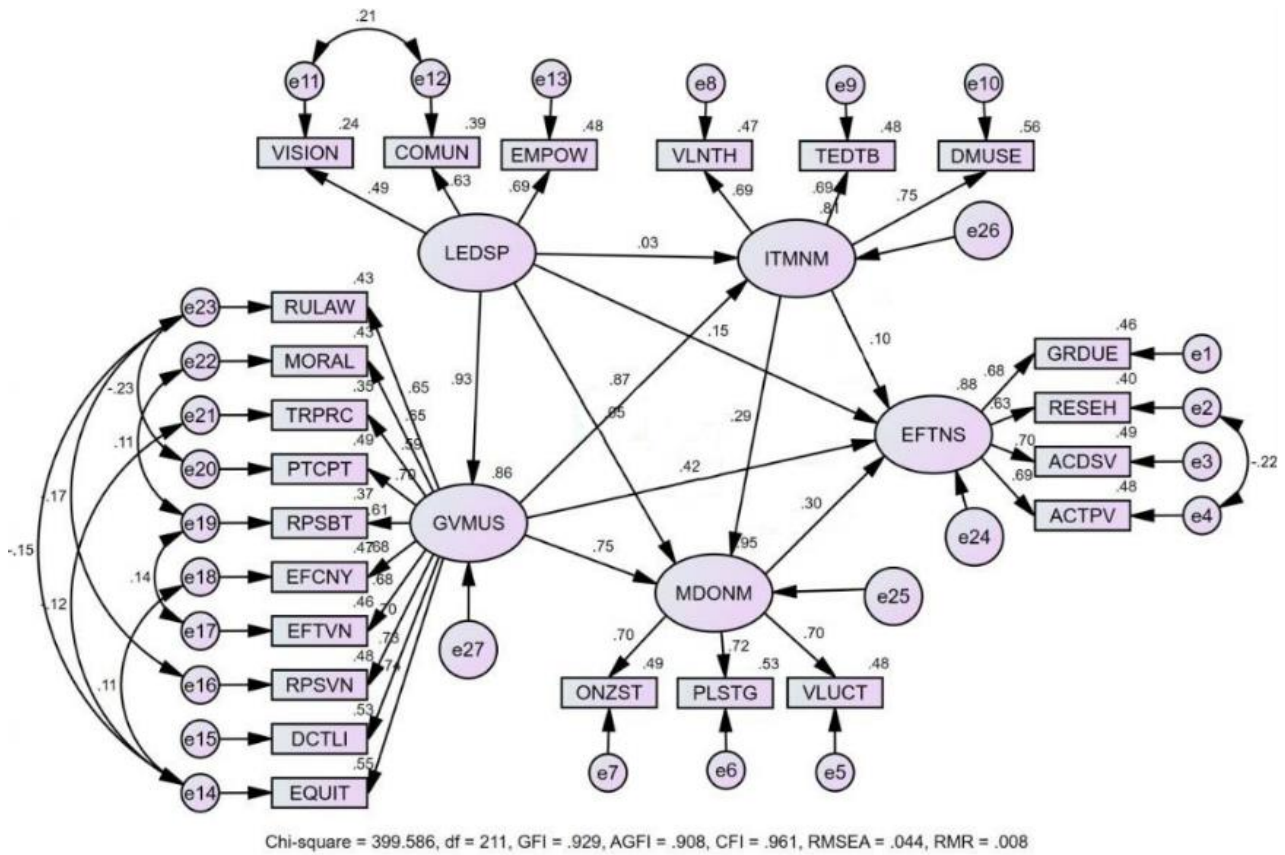
1.3 ระดับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.35$ ค่า S.D. = 0.66 และทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด $\bar{X} = 4.43$ ค่า S.D. = 0.62 รองลงมาคือ ด้านการจัดการเทคโนโลยีและฐานข้อมูล มีค่า $\bar{X} = 4.33$ ค่า S.D. = 0.66 และด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์ มีค่า $\bar{X} = 4.28$ ค่า S.D. = 0.68 ตามลำดับ

1.4 ระดับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.28$ ค่า S.D. = 0.69 และทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดย 3 อันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านหลักความโปร่งใส มีค่า $\bar{X} = 4.32$ ค่า S.D. = 0.63 รองลงมาคือ ด้านหลักประสิทธิภาพ มีค่า $\bar{X} = 4.31$ ค่า S.D. = 0.58 และด้านหลักความรับผิดชอบ และหลักประสิทธิผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากันและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันคือ $\bar{X} = 4.30$ ค่า S.D. = 0.68 ตามลำดับ

1.5 ระดับภาวะผู้นำผู้บริหารระดับสูง พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.40$ ค่า S.D. = 0.68 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสามารถในการสื่อสาร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า $\bar{X} = 4.51$ ค่า S.D. = 0.66 รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 4.38$ ค่า S.D. = 0.69 และด้านการเสริมพลัง อยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 4.31$ ค่า S.D. = 0.71 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละข้อได้ ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling)



ภาพที่ 1 แบบจำลองโมเดลสมการโครงสร้างหลังปรับแบบจำลอง

จากรูปภาพที่ 1 อธิบายถึงการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงภายนอกและตัวแปรแฝงภายใน โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของตัวแปรหลักที่ระบุไว้ในแบบจำลองมาตรวัด และชี้ให้เห็นว่าแบบจำลองสมการโครงสร้างเกี่ยวข้องกับระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง อธิบายเส้นทางความสัมพันธ์ได้ผลลัพธ์การปรับปรุง แบบจำลองค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยปรับมาตรฐาน (standardized regression coefficient) โดยหลังการปรับปรุงแบบจำลองแล้ว พบว่าตัวชี้วัดการเข้ากันได้ดีของข้อมูลเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลของตัวแปร

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของแบบจำลอง

ตัวแปรตาม	ความสัมพันธ์	ตัวแปรอิสระ				R ²
		LEDSP	GVMUS	ITMNM	MDONM	
GVMUS	DE	0.93**	-	-	-	0.86
	IE	-	-	-	-	
	TE	0.93**	-	-	-	
ITMNM	DE	0.03*	0.87**	-	-	0.81
	IE	0.81*	-	-	-	
	TE	0.84*	0.87*	-	-	
MDONM	DE	0.05*	0.75**	0.29*	-	0.95
	IE	0.94*	0.23**	-	-	



ตัวแปรตาม	ความสัมพันธ์	ตัวแปรอิสระ				R ²
		LEDSP	GVMUS	ITMNM	MDONM	
EFTNS	TE	0.99*	0.98**	0.29*	-	0.88
	DE	0.15*	0.42*	0.10*	0.30*	
	IE	0.69*	0.31*	0.38*	-	
	TE	0.84*	0.73*	0.48*	0.30*	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาวะผู้นำผู้บริหาร มีอิทธิพลโดยรวมต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ มากที่สุด รองลงมา คือ ธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดการองค์การสมัยใหม่ โดยมีค่าเท่ากับ 0.84, 0.73, 0.48 และ 0.30 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า ธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา มีอิทธิพลทางตรงมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดการองค์การสมัยใหม่ ภาวะผู้นำผู้บริหาร และการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีค่าเท่ากับ 0.42, 0.30, 0.15 และ 0.10 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า ภาวะผู้นำผู้บริหาร มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ มากที่สุด รองลงมา คือ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีค่าเท่ากับ 0.69, 0.38 และ 0.31 ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงที่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สัมประสิทธิ์ เส้นทาง	t statistic	ผลลัพธ์
สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ได้รับอิทธิพลจาก การจัดการองค์การสมัยใหม่ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ธรรมาภิบาล ในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร			
1.1 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ขึ้นอยู่กับ การจัดการองค์การสมัยใหม่ (MDONM --> EFTNS)	0.30*	2.13	ยอมรับ
1.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ขึ้นอยู่กับ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ITMNM --> EFTNS)	0.10*	1.98	ยอมรับ
1.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ขึ้นอยู่กับ ธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา (GVMUS --> EFTNS)	0.42*	2.23	ยอมรับ
1.4 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ขึ้นอยู่กับ ภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEDSP --> EFTNS)	0.15*	2.48	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2 การจัดการองค์การสมัยใหม่ ได้รับอิทธิพลจาก การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร			
2.1 การจัดการองค์การสมัยใหม่ ขึ้นอยู่กับ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ITMNM --> MDONM)	0.29*	2.23	ยอมรับ
2.2 การจัดการองค์การสมัยใหม่ ขึ้นอยู่กับ ธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา (GVMUS --> MDONM)	0.75**	3.08	ยอมรับ
2.3 การจัดการองค์การสมัยใหม่ ขึ้นอยู่กับ ภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEDSP --> MDONM)	0.05*	2.13	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3 การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้รับอิทธิพลจาก ธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร			



วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2567

Received: 06/02/2024, Revised: 15/03/2024, Accepted: 27/03/2024

3.1 การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ขึ้นอยู่กับ ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา (GVMUS --> ITMNM)	0.87**	3.86	ยอมรับ
3.2 การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ขึ้นอยู่กับ ภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEDSP --> ITMNM)	0.03*	1.97	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 4 ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา ได้รับอิทธิพลจาก ภาวะผู้นำผู้บริหาร			
4.1 การจัดการองค์การสมัยใหม่ ขึ้นอยู่กับ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (LEDSP --> GVMUS)	0.93**	8.62	ยอมรับ

หมายเหตุ **หมายถึง p value ≤ 0.01 , *หมายถึง p value ≤ 0.05

จากตารางที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานแต่ละเส้นทางได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ขึ้นอยู่กับ การจัดการองค์การสมัยใหม่ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.30, 0.10, 0.42, 0.15 และมีค่า t statistic เท่ากับ 2.13, 1.98, 2.23, 2.48 ตามลำดับ ซึ่งยอมรับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หากนำ การจัดการองค์การสมัยใหม่ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร มาใช้จะส่งผลให้ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ เพิ่มขึ้นด้วย

สมมติฐานที่ 2 การจัดการองค์การสมัยใหม่ ขึ้นอยู่กับ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.29, 0.75, 0.05 และมีค่า t statistic เท่ากับ 2.23, 3.08, 2.13 ตามลำดับ ซึ่งยอมรับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หากนำ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร มาใช้จะส่งผลให้ระดับการจัดการองค์การสมัยใหม่ เพิ่มขึ้นด้วย

สมมติฐานที่ 3 การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ขึ้นอยู่กับ ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.87, 0.03 และมีค่า t statistic เท่ากับ 3.86, 1.97 ตามลำดับ ซึ่งยอมรับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หากนำ ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา และภาวะผู้นำผู้บริหาร มาใช้จะส่งผลให้ระดับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ เพิ่มขึ้นด้วย

สมมติฐานที่ 4 ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา ขึ้นอยู่กับ ภาวะผู้นำผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.93 และมีค่า t statistic เท่ากับ 8.62 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หากนำภาวะผู้นำผู้บริหาร มาใช้จะส่งผลให้ระดับธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา เพิ่มขึ้นด้วย

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 20 คน ให้ความคิดเห็นในแต่ละด้านดังนี้

3.1 ด้านภาวะผู้นำผู้บริหาร วิเคราะห์ได้ว่า ผู้บริหารระดับสูงโดยเฉพาะตำแหน่งอธิการบดี และรองอธิการบดี จะต้องมีความรู้ด้านวิสัยทัศน์ทางวิชาการที่กว้างไกลในการยกระดับมหาวิทยาลัยสู่การเป็น SMART Digital University มีความรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของโลก โดยมองเห็นถึงปัญหาพร้อมกับมีความกล้าหาญที่จะตัดสินใจรับมือต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ตลอดเวลา ประกอบกับมีความสามารถในการสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อโน้มน้าวชักจูงให้ผู้เกี่ยวข้องตามเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือทางวิชาการที่ระหว่างองค์การและบุคคลทั้งจากภายนอกและภายใน และมีการเสริมพลังเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรมีกำลังใจ พร้อมทั้งจะทุ่มเทแรงกายแรงใจในการปฏิบัติงานด้วยการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการร่วมกันเพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และความสามัคคี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า ภาวะผู้นำผู้บริหาร ได้แก่ วิสัยทัศน์ ความสามารถในการสื่อสาร และการเสริมพลัง มีค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก

3.2 ด้านธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษา วิเคราะห์ได้ว่า ผู้บริหารตำแหน่ง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี



ในฐานะที่เป็นผู้มีอำนาจในการบริหารงาน การพิจารณา อนุมัติ และตัดสินใจ ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย นั้น จะต้องตระหนักถึงความสำคัญในการนำหลักธรรมาภิบาลทั้ง 10 ข้อ มาใช้ในการบริหารงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และเกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ผู้บริหารจะต้องบังคับใช้กฎหมายในการบริหารงาน ด้วยความยุติธรรม ใช้หลักกฎหมายด้วยความถูกต้องเหมาะสม ตามหลักนิติธรรม มีคุณธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพ บริหารงานด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ทั้งจากหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยใช้หลักการกระจายอำนาจไปยัง หน่วยงานระดับ คณะ วิทยาลัย สำนักต่าง ๆ ในการสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่บุคลากรในองค์กรทุกระดับ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว รวดเร็ว ซึ่งเป็นการบริหารงานที่เน้นหลักความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สามารถตอบสนองต่อผู้เรียนและประชาชนผู้รับบริการเป็นสำคัญ ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่าธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษามีค่าเฉลี่ยทั้ง 10 ด้านอยู่ในระดับมาก

3.3 การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ วิเคราะห์ได้ว่า การจะยกระดับเพื่อก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลในระดับสากล ได้นั้น ผู้บริหาร ต้องมีนโยบายที่ส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาใช้ขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยสร้างวัฒนธรรมขององค์กรให้เป็น Digital Organization ทั้งระบบ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ด้วยแอปพลิเคชัน ที่ทันสมัย มีการจัดระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานตามหลัก ISO 27001 รวมถึงมีจำนวนสื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยี ที่เพียงพอต่อการใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การจัดการเทคโนโลยีและฐานข้อมูล และการใช้สื่อและอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก

3.4 การจัดการองค์การสมัยใหม่ วิเคราะห์ได้ว่า มหาวิทยาลัยควรมีการนำระบบการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาบูรณาการร่วมกับระบบการบริหารงานภาคเอกชน กำหนดโครงสร้างระบบการบริหารงานที่มีความยืดหยุ่น ลดขั้นตอนการทำงาน โดยเน้นประสิทธิภาพ ประหยัด รวดเร็ว เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการเป็นหลัก มีการจัดทำแผนการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบาย และเป้าหมายในพันธกิจหลักทั้ง 4 ด้าน ของมหาวิทยาลัย ที่ทันสมัยให้เข้ากับสถานการณ์สภาพแวดล้อมปัจจัยภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างตลอดเวลา และส่งเสริมค่านิยมและวัฒนธรรมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานให้ทันต่อสถานการณ์โดยมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า การจัดการองค์การสมัยใหม่ ได้แก่ โครงสร้างองค์การ นโยบาย กลยุทธ์และเป้าหมาย และค่านิยมและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก

3.5 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ วิเคราะห์ได้ว่า ด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยควรจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นฐาน (Outcome-based education :OBE) เน้นพัฒนาทักษะของผู้เรียน ด้านวิชาชีพ ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ ด้านคุณภาพงานวิจัย ส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยที่ช่วยแก้ไขปัญหาสังคมได้จริง งานวิจัยที่สามารถตอบสนองนโยบาย SDGs ของประเทศชาติ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับ Scopus ได้รับการยอมรับจากองค์กรทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ สามารถนำไปจดเป็นสิทธิบัตร นำจำหน่ายให้แก่หน่วยงานภาคเอกชน ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยจัดโครงการให้บริการวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนอย่างมีส่วนร่วม เปิดโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีเป้าหมายคือ การยกระดับเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นด้วยการสร้างโอกาสและช่องทางธุรกิจและอาชีพที่เหมาะสมกับการสร้าง Social Enterprise และ BCG Economy เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้วยวิธีการเผยแพร่ความรู้แบบร่วมสมัยใหม่เพื่อสร้างความน่าสนใจ โดยการรับเอาวัฒนธรรมของต่างประเทศ ที่กำลังเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น มาผสมผสานรวมเข้ากับวัฒนธรรมไทย เผยแพร่ผ่าน สื่อภาพยนตร์ และสื่อโซเชียลมีเดียบนโลกออนไลน์ที่ทันสมัย นำมาเป็นวิถีชีวิตใหม่ (All new) ควบคู่กับการใช้พลัง Soft power คือ การใช้อิทธิพลทางวัฒนธรรม การกิน การดื่ม วิถีชีวิต หรือความเชื่อ นำเสนอผ่านสื่อ หรือผลงานในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อโน้มน้าวใจ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด หรือพฤติกรรมความชอบให้หันมาสนใจ โดยอาศัย ภูมิหลังของวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น เป็นฐาน เพื่อสร้างความน่าสนใจ เผยแพร่สู่ ต่างประเทศใน



ระดับสากลโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางควบคู่ไปกับภาษาท้องถิ่นผสมผสานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ได้แก่ การผลิตบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

งานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ สามารถอภิปรายผลของข้อค้นพบจากการวิจัย ได้ดังนี้

1. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ด้านการผลิตบัณฑิต มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ผลลัพธ์จากการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นฐาน รวมถึงมีการจัดทำหลักสูตรร่วมผู้ประกอบการ ทำให้หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับ กรุณา มธูลาภรังสรรค์ (2565) งานวิจัยมีคุณภาพ มีการส่งเสริมให้อาจารย์มีการทำงานวิจัยที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน สามารถนำไปยื่นขอจดทะเบียนสิทธิบัตร เพื่อไปใช้แก้ไขปัญหาได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ เมธาวิ ตันวัฒนะพงษ์ (2562) ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีการให้บริการวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน โดยใช้หลักการสร้างการมีส่วนร่วมด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง มหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ จันทิมา งามอาจ บรรเจิด เจริญเวช และสนชัย ใจเย็น (2561) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการสร้างเครือข่ายกิจกรรมการเผยแพร่ความรู้ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมแบบร่วมสมัยใหม่ระหว่างคนในชุมชน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมประเทศไทยสู่ระดับสากล ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเดิม พันรอบ สมพงษ์ ปันหุ่น พัชรินทร์ วรจักร และสกุญญา ชีระวนิชตระกูล (2560)

2. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

2.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยรวม พบว่า ภาวะผู้นำผู้บริหาร มีอิทธิพลโดยรวมมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์สันต์ ตันหยง จิตาภา ถิรศิริกุล และนพพร จันทรนาชู (2561) และสอดคล้องกับ Liu, L., Hong, X., Wen, W., Xie, Z., & Coates, H. (2020) และ Kohtamäki, V. (2019) อธิบายว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่สำคัญที่สุดคือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารสูงสุดขององค์กรซึ่งคือ อธิการบดี เนื่องจากเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารงานและตัดสินใจสูงสุดในมหาวิทยาลัย จะต้องมีส่วนร่วมทางวิชาการที่มองเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนำมาบูรณาการร่วมกับการจัดการเรียนการสอนและบริหารงานวิชาการที่ทันสมัยได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (Sevillia S. Felicen., 2021)

2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง พบว่า ธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา มีอิทธิพลทางตรงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีพัชรา สิทธิกำจร แก้วพิจิตร (2562) อธิบายว่า การที่ผู้บริหารใช้หลักธรรมาภิบาลโดยเน้นหลักนิติธรรม คือ การปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของสังคม โดยการปรับโครงสร้าง สายงานการปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัย ให้มีความยืดหยุ่น สั้น กระชับ มีการแบ่งอำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนงาน และการจัดสายงานให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงขอบเขตของงาน ประกอบกับ หลักความมีส่วนร่วม การที่ผู้บริหารมีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจต่อนโยบายและแผนงาน จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน มีความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน รวมถึงให้ผู้ปฏิบัติงานร่วมกันจัดทำแผนการจัดการเชิงกลยุทธ์ร่วมกับผู้บริหาร โดยผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้วย เนื่องจาก การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการองค์การสมัยใหม่ที่เน้นการกระจายอำนาจ และยืดหยุ่นอย่างมากในการตัดสินใจ จะทำให้อุปสรรคเกิดความตระหนักว่าตัวเอวนั้นเป็นส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย เกิดความพึงพอใจและเป็นการจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ย่อมส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยที่ดี

2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม พบว่า ภาวะผู้นำผู้บริหาร มีอิทธิพลทางอ้อมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ เมธาวิ ตันวัฒนะพงษ์ (2562) อธิบายว่า ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ทางวิชาการที่กว้างไกล มีนโยบายที่ให้ความสำคัญต่อ



การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดประสิทธิผลที่ดี ดังนั้น การจะยกระดับมหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในระดับสากลได้นั้น มหาวิทยาลัยต้องพลิกโฉมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล หรือ SMART University ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ ในการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารงานวิชาการโดยทำหลักสูตรที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียน และผู้ประกอบการ มีการพัฒนาทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งอาจารย์ และผู้เรียน มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ที่ทันสมัย (ฤเดช เกิดวิชัย, 2564) และสอดคล้องกับ Kaur & Bhalla (2018) ซึ่งพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารต้องมีความสามารถ ความเชี่ยวชาญในทางวิชาการที่ล้ำสมัยมาประยุกต์การจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับความต้องการของนักศึกษาและความสัมพันธ์ในตลาดแรงงานของประเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยนำมาเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสู่ระดับสากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ จากการค้นพบผลการวิจัย ควรให้ความสำคัญกับ ภาวะผู้นำผู้บริหาร เพราะมีอิทธิพลโดยรวม และอิทธิพลทางอ้อมมากที่สุด ผู้บริหารระดับ อธิการบดี และรองอธิการบดี ในฐานะที่เป็นผู้นำที่มีอำนาจในการบริหารงานสูงสุดในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย จะต้องผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้คนในองค์กรยึดถือปฏิบัติตาม มีวิสัยทัศน์ทางวิชาการที่กว้างไกล มีความรู้ทางเทคโนโลยีการศึกษาที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก มีทักษะการสื่อสารชักจูงให้ผู้อื่นคล้อยตามเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมที่ตระหนักรู้หน่วยงานภายนอก ในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการร่วมกันจัดทำหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ประกอบการ และการสื่อสารภายในเพื่อถ่ายทอดนโยบาย แนวคิด วิธีการทำงานให้แก่บุคลากรได้ตระหนักถึงความเข้าใจในการปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผู้บริหารควรมีนโยบายที่ส่งเสริม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศโดยรูปแบบ International Abroad ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาข้ามพรมแดนด้วยการแลกเปลี่ยน ระหว่าง อาจารย์ นักวิชาการ นักศึกษา รวมถึงการบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในต่างประเทศ เช่น นโยบายการแลกเปลี่ยนระหว่างอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปสอนหรือจัดทำหลักสูตรทางวิชาการ หรือทำงานวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ เป็นต้น และ International at Home ซึ่งเป็นการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ภายในสถาบันอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทความเป็นสากล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาและอาจารย์ที่ไม่ได้เดินทางไปแลกเปลี่ยนในต่างประเทศได้เข้าถึงองค์ความรู้ที่เป็นสากล (ชฎาพร โชติธราภรณ์, 2563)
3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ควรส่งเสริมพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษที่ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้แก่ ผู้บริหารระดับกลางที่กำลังจะก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงรุ่นต่อไป เช่น การจัดโครงการอบรมผู้นำคนรุ่นใหม่ : หัวข้อการพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อเป็นแรงกระตุ้นในการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์การสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในระดับสากล

เอกสารอ้างอิง

- กรรณา มธูลาภรังสรรค์. (2565). *อนาคตภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. (การศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย).
- กัญญดา อนุวงศ์ และอาจรี ศุภสุธิกุล. (2561). แนวคิดและเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในระดับหลักสูตร AUN-QA Concept And Criteria Programmer Level. *วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา*, 12(1), 9 – 18.
- กันยา นภาพงษ์. (2564). *แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานสถาบันอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลระดับขั้น*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา).
- จันทิมา งามอาจ, บรรเจิด เจริญเวช และสมชัย ใจเย็น. (2561). การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 5(1), 273 – 298.



- ชญาพร โชติธรรมาภรณ์. (2563). บทบาทผู้นำในมหาวิทยาลัยราชภัฏกับเส้นทางสู่ความเป็นสากล Leadership's Role in Rajabhat Universities on Internationalization. *วารสารพิภูล*, 18(1), 327 – 343.
- รัชชัย พงษ์สนาม. (2564). เทคโนโลยี AI กับจุดเปลี่ยนทางการศึกษาไทย. คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- บุญเดิม พันรอบ, สมพงษ์ ปันหุ่น, พัชรพร วรจักร และสฤยา ธีระวนิชตระกูล. (2560). รูปแบบการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ชุมชนของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารบริหารการศึกษา*, 13(1), 131 – 140.
- ปนิดา เนื่องพะยอม. (2560). กลยุทธ์การบริหารงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน. ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พงษ์สันต์ ต้นหยง, จิตาภา ธีรศิริกุล และนพพร จันทรนาชู. (2561). อิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรและความพึงพอใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการ ของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย*, 11(1), 371 – 380.
- เมธาวี ต้นวันชนะพงษ์. (2562). การบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. *วารสารนวัตกรรมและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี*, 3(1), 1 – 18.
- รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร. (2560). มหาวิทยาลัย 4.0 : กับการตอบโจทยยุคศาสตร์ชาติ. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2566, จาก https://www.matichon.co.th/columnists/news_414150
- ฤเดช เกิดวิชัย. (2564). การประชุมและบรรยายพิเศษในการประชุมบุคลากรเพื่อมอบนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อน มหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2564. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2566, จาก <https://skm.ssru.ac.th/th/news/view/a651>
- ศรีพัชรา สิทธิกำจร แก้วพิจิตร. (2562). การใช้หลักธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน The Practice of Good Governance in Private Higher Education Institutes. *Veridian E – Journal*, 2(1), 155 – 174.
- สถาบันจัดอันดับด้านการศึกษา. (2566). การจัดอันดับมหาวิทยาลัยราชภัฏยอดนิยมนักเรียนอยากเรียนมากที่สุดปี 2023. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567, จาก <https://www.thaitopu.com/content/161>
- सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล และสมยศ อวเกียรติ. (2559). ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิจัยใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 10(23), 58 – 70.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2566). ข้อมูลบุคลากร จำนวนอาจารย์ใน สถาบันอุดมศึกษา. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2566, จาก https://info.mhesi.go.th/stat_stf.php?search_year=2565
- Hair, J., Hult, T., Ringle, C., & Sarstedt, M. (2014). *A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM)*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications, Inc.
- Kaur, H., & Bhalla, G. S. (2018). Determinants of effectiveness in public higher education - student's view point. *International Journal of Educational Management*, 32(6), 1135 – 1155.
- Kohtamäki, V. (2019). Academic leadership and university reform-guided management changes in Finland. *Journal of Higher Education Policy and Management*, 41(1), 70–85.
- Kristine Joy S. Simpao. (2021). Changing Educational Landscape from Traditional to Outcomes-based Education in South Korea. *Asia-pacific Journal of Convergent Research Interchange*, 7(6), 95 – 104.
- Liu, L., Hong, X., Wen, W., Xie, Z., & Coates, H. (2020). *Global university president leadership characteristics and dynamics*. *Studies in Higher Education*, 1–9.
- Sevillia S. F. (2021). Effectiveness of the Implementation of Outcomes Based Education (OBE) in the College of International Tourism and Hospitality Management. *Asia Pacific Journal of Education Perspective*, 8(2), 1–9.